

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૪૫૫ જયંતી વર્ષ)
યર્ષ હતી સખ કંથુભાઈને વાંક વિના,
હાયાં રૂપાણી, યયા દોષિત વાંક વિના,
વાંક વિના જ મળે છે સખ રાજકારણમાં -
અહીં ઓઢવા પડે દોષના ટોપલા વાંક વિના....

ચિંતન
બાલનાદ્ બહવો દોષાર્તાડનાદ્ બહવો ગુણા: ।
તસ્માત્ પુત્રં ચ શિષ્ય ચ તાડયેત્ તુ લાલયેત્ ॥
ઉપરોક્ત શ્લોક શ્રી વિવેકચૂડામણિગ્રંથમાંથી લેવામાં આવેલ છે. બાળકને વધુ પડતો લાડ લડાવવાથી તે બગડી જ જાય છે, તેને તો શિક્ષા કરવાથી જ એનામાં શિસ્ત અને વધુ પડતાં અને ખોટા લાડની નહીં પણ શિક્ષાની વધારે જરૂર છે. આજકાલ તો દસ-બારમાં ઘોરણમાં ભણતા જતા બાળકને શિક્ષક જરાક લાલ આંખ બતાવે તો પણ કુટુંબીજનો શિક્ષકને કોર્ટેમાં લઈ જવાની ધમકી આપે છે. વિદ્યાર્થીઓમાં અશિસ્ત. આહતકાલિ અને અભ્યાસ પ્રત્યેની બેદરકારી છે. તેનાં મૂળમાં 'સખ વિનાની સુરક્ષા' જ જવાબદાર છે. છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં તો પંદર વર્ષના બાળકને વાલીઓ જે માંગે તે હાજર કરી દે છે. જેમ કે સ્માર્ટ ફોન કે સ્કૂટર હોય. બાળકની માગણીઓની યોગ્ય-અયોગ્ય - પરિણામોની જરા પણ ચિંતા કર્યા વિના બાળકને પાંખાળવામાં આવે છે. ખરાબ સંગત અને અભ્યાસમાં અરુચિ છતાંય માગ્યા વરદાનમાં 'તયાચ્ચુ' ક્ષિય સાંભળવા જ ન મળે તો બાળક બગડવાની પસાકા છે જે પહોંચે ને?? પ્રાચીન સમયમાં 'શિષ્ય'ને શિસ્ત અને 'શિક્ષા'માં રાખી સદ્ગુણોનું સિંચન થતું.

- સુવિચાર**
- સુખી જાતે જ થવું પડે.... દુઃખી ગમે ઈ કરી જાય...! - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
 - જે લોકો તમને પરસનવી નથી ઓળખતા એમની વાતો ક્યારેય પરસનવી ન લેવી - વિચારદીપ
 - જો તમે બીજાના અપરાધ ક્ષમા કરશો તો ઈશ્વર તમારા અપરાધ ક્ષમા કરશે - ઈસુ ખ્રિસ્ત
 - આત્મવિશ્વાસ ન હોય તો કૌશલ્ય પાંગળું છે - સંત રોમિન
 - પ્રયત્નશીલ માણસ માટે આશા હરહંમેશ જલતી જ્યોત જેવી છે - ગેટે
 - પૃથ્વી એ વિરલાઓને યાદ રાખે છે જે સામા પૂરે તરવાની હિંમત રાખે છે, જેને તણાવવાનો ભય હોય એ પોતાને પણ તારી નથી શકતા - હિતેશ આનંદપરા
 - આજનું ઔષધ : આમલીની રસાઈમાં અડધુ લીંબુ નિચોવી પી જવાથી ઉલ્ટી મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
ગુરુ શિષ્ય અંધારી રાતમાં નિર્જન રસ્તા પરથી પસાર થઈ રહ્યા હતા. જંગલી જાનવરોનો ભય પણ સવાલનો હતો અને શિષ્યનાં ચહેરા પર અને અવાજમાં ગુરુએ ભયનો અનુભવ થતો હતો. સદ્ગુરુએ કહ્યું, 'બેટા, શું તમે અંધકારથી ગભરાવ છો? તમે અંધકાર નથી જોયો તો પ્રકાશને કેવી રીતે ઓળખી શકશો?' શિષ્યે કહ્યું, 'ગુરુજી!! ભયના ઘણા કારણ છે. હું અંધારી રાત અને જંગલી જાનવરથી રહી રહ્યો છું.' ગુરુએ નાનો દીવો પ્રગટાવ્યો અને તેને શિષ્યના હાથમાં આપ્યો. તે દસ પંદર ડગલા આગળ ચાલ્યો હશે અને અચાનક કોઈએ ફૂંક મારી. અંધકાર વધારે થયો થઈ ગયો એવું લાગ્યું, જાણે નાવ મળી અને તરત છૂટી પડ્યા ગઈ. તે ગભરામણમાં ઉપવાળાને ઉદ્દેશીને બોલ્યો. 'જો દીવો બુઝાવવો હતો, તો પ્રગટાવ્યો જ શું કામ?' ગુરુ હસ્યા અને બોલ્યા, 'આ યાત્રામાં સંસારો કામ નહીં આવે. સાધનાની યાત્રામાં કોઈ બીજાનો દીવો અંધકારને શાશ્વતથી ઢાંકી દેતો નથી. ભાઈ! પ્રગટાવ તારા આંતર દીપને, જગડા અંતર ચેતનાને, જો તમે મુદ્દ પ્રકાશવાલી બનશો તો હજારો બીજા મુસાફરોને દીપદાન આપી શકશો.' શિષ્યેન ગુરુની સુષ્ક વાત સમજાઈ ગઈ.

સુખી તેઓ છે, જે સ્વપ્ના સેવે છે, અને તેને સાચાં પાડવાની કિંમત ચૂકવવા તત્પર હોય છે

સુખી તેઓ છે, જે સ્વપ્ના સેવે છે, અને તેને સાચાં પાડવાની કિંમત ચૂકવવા તત્પર હોય છે. દિવાળી પૂરી થતાં જ નવાં વર્ષના આગમન સાથે જ ધીરે-ધીરે સૌ કોઈ પોતપોતાની routine life તરફ પરત ફરી રહ્યા હોય છે. નાના બાળકથી લઈને મોટા વડીલો સુધી દરેક માટે સોમવારનું આવવું, વેકેશન પુરું થવું એકસરખું જ બોરીંગ અને કંટાળાજનક અધરું કામ હોય છે. પણ પોતાના સપના, પોતાના લક્ષ્ય, પોતાના અધુર્યાં કાર્યો પૂરા કરવા માટે આપણે સૌ મને-કમને હસતા મોઢે ફરી એકવાર કામમાં પરોવાઈ જઈએ છીએ. આપણે સૌ જાણીએ જ છીએ કે કંઈક પામવા માટે કંઈક ગુમાવવું પડે છે. તહેવારો આપણા જીવનમાં નવું જોમ અને નવો ઉત્સાહ ઉમેરીને જીવનને રસપ્રદ બનાવે છે. કવિશ્રી ઉમાશંકર જોશી કહે છે તેમ,

“માનવે તો પુરુષાર્થમાં સતત રચ્યા રહેવાનું છે. કસો કમર ચલાવો મજલમુકામની દિશામાં બે ડગ તો ભરો.” જે પ્રયત્નશીલ છે, તે અથડાતો, પછડાતો પણ છેવટે પોતાના અસલ મુકામે પહોંચે છે. વચ્ચે કેવી ભૂલો થઈ, પતનો થયાં, એ મોટો સવાલ નથી; માણસ પાછો ઊભો થઈ જાય અને ફરી મજલ કાપવા માંડે, એનું મહત્ત્વ છે. સતત પ્રયત્ન કરતો રહે તો માણસ અંતે જીવનસાફલ્ય પામે જ છે. ‘ઉતાવળ વિના, પરંતુ શાણ એક જંધ્યા વિના.’

દિવાળીના તહેવારમાં આપણે ગમે તેટલા ઓતપ્રોત થઈને આનંદ માણ્યો હોય છતાં આજે આપણે આવનારા વર્ષ દરમિયાન કરવાના કાર્યો તેમજ જરૂરી બાબતોની સૂચી બનાવી અયોજનપૂર્વક કાર્ય કરવું જોઈએ. તહેવારો અને જીવનમાં બનતી ઘટનાઓ નિરંતર ચાલ્યા જ કરે છે એ વાસ્તવિકતા સ્વીકારીને તહેવાર બાદ નવી આશા, નવા જોમ સાથે કાર્યની શુભ શરુઆત

અને નવ વર્ષની શરુઆત કરીએ તો જીવનમાં ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના ઉચ્ચ શિખરો સર કરી શકીશું. સોશિયલ મીડિયાને કારણે હવે કંટાળો આવતો હોય કે ન ગમતી હોય છે તેવી વાતો WhatsApp પર ઓડિયો કે વીડિયોના સ્વરુપમાં માણીએ છીએ અને તેના પર હસી પણ નાંખીએ છીએ. આવનારા વર્ષમાં સંબંધો, લાગણીઓ, પ્રેમ અને અનુકંપાથી ભરપૂર બનીએ અને સમાજમાં

બનાવી દે છે! એકબીજાના ઘરે આવવું. એકબીજાને મળવું કે તહેવારને ખરા અર્થમાં માણવું એ તમામ જાણે એક સ્વપ્ન સમાન લાગે છે. ગણયાગકા વાલો કે તહેવારને પરંપરાગત રીતે માણે છે. જેના કારણે ધીરે-ધીરે સમાજમાં depression અને broken relationship નું પ્રમાણ વધી રહ્યું છે. મોટા ભાગે બહાર ફરવા જવાનું અત્યારે Common થઈ ગયું છે ત્યારે પણ જો આપણે આપણા Family values અને bonding ને મજબૂત રાખવું હશે તો વર્ષમાં એકવાર દિવાળીના તહેવારમાં Family trip કરીને પણ એકબીજાની સાથે સમય પસાર કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. ઘરના તમામ તમામ સભ્યો સાથે મળીને સમય પસાર કરે કરે એ જ સાચી ઉજવણી ગણાય.

સંબંધોની કચારી જ્યારે સમયના અભાવે કરમાઈ જાય તેવી પરિસ્થિતિ સર્જાય ત્યારે તેમાં સ્નેહ અને હુંકના પાણીનો છંટકાવ કરી તેને ફરીથી મધમધતી બનાવી શકાય. આપણા ધ્યેય તરફ આગળ વધવાની સાથેસાથ આપણી આસપાસ જે નાના-મોટા સંબંધો પાછળ છૂટી ગયા છે તેને થોડો સમય, થોડી માલજત અને થોડી હૂંફ દ્વારા નજીક લાવવાનો પ્રયત્ન કરીશું તો આવનારી દિવાળીને કંઈક નવા જ ઉત્સાહ સાથે ચોક્કસપણે નવા અંદાજમાં માણી શકીશું. ધનતરસથી માંડીને

લાભપાંચમના મેસેજમાં એક સામ્યતા એ જ રહી કે આ વર્ષે આપણે આપણા સંબંધોમાં ઉષ્મા આણી શકીએ. ધનતરસનો એક મેસેજ, when a child needs his father's time and father keeps his mobile away and switches tv off and given his 100 percent to child, that moment is DHAN for the child.

when even after 20 years of wedding the husband still tells his wife 'I Love You' and appreciate her for what she is with all honesty, those moment are DHAN for the wife.

when parents are old and they need attention and compassion from their children and when they get it, those moment are DHAN for parents.

May your life and world be filled with all such DHAN which makes our life truly wirth living

અને લાભપાંચમ

- વિવાદ વગર દિવસ પુરો થઈ જાય, એ જ સાચો લાભ
- રાતે શાંતિપૂર્ણ નીંદર આવી જાય, એ જ સાચો લાભ
- દિવસમાં કોઈ એકને મદરુપ થવાય, એ જ સાચો લાભ
- દવાખાનામાં પૈસા ન વેડફાય, એ જ સાચો લાભ
- મહેનત અને પ્રામાણિકતાથી ધન આવે, એ જ સાચો લાભ

આ બંને મેસેજ આપણે સંપૂર્ણપણે સમજી શકીએ તેની સંવેદનશીલતા મનમાં ઉતારી શકીએ અને તે પ્રમાણે વર્તી શકીએ એ જ આપણા નવાં વર્ષનો સંકલ્પ...

- nehalgadhavi101@gmail.com

WhatsApp ઓફ ઈ વીક
નેહલ ગઢવી

સાંસ્કૃતિક ક્ષેત્રના સૂરીલા સેતુ : બંકિમ મહેતા

૧૯૭૬માં ભોગાવા નદીમાં ઘોડાપૂર આવ્યું. એ વખતે આ કથાના નાયક શ્રી બંકિમભાઈના જીવનમાં એક અણધાર્યો બનાવ બન્યો. તેઓ હડાલા-ભાલ નામના નાનકડા ગામમાં બેઠક કમચારી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. રહેતા હતા ધંધુકા. અપડાઉન કરતા. ચોમાસામાં આવેલા પૂરને કારણે તેઓ હડાલા-ભાલમાં ફસાયા. એક કનુભાઈ દરજીની સાથે, જોખમ લઈને, હીમત અને સાહસ કરીને તેઓ ધંધુકા જવા નીકળ્યા. ધીમે-ધીમે, સાચવીને આગળ ધપતા હતા, પરંતુ એક તબક્કે બન્ને પાણીમાં તણાયા. પાણીના પ્રવાહમાં ખૂબ જ જોર હતું. સદ્ નસીબે શ્રી બંકિમભાઈને થોરની વાડે રોકી લીધા. કાંટાને કારણે આપણે થોરને નકારાત્મક રીતે જોઈએ છીએ, પણ અહીં થોર શ્રી બંકિમભાઈ માટે જીવનદાતા બન્યો. થોરને કારણે જ તેઓ બચી ગયા અને તેમને નવજીવન મળ્યું.

ત્યારથી તેમણે સંકલ્પ કર્યો કે હવેનું મારું જીવન સમાજ માટે છે. તેઓ નિસ્વાર્થ ભાવે સમાજ કલ્યાણની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં સહયોગ કરવા લાગ્યા. થોરે તેમના હૃદયમાં કરુણાનો ઝરો જન્માવ્યો, જે અવિરત આજે પણ અવિરત વહે છે. બંકિમભાઈ ઓળખવા જેવા, જાણવા જેવા અને મળવા જેવા માણસ છે.

● ● ●

આપણાં ત્યાં એવો (કુ)રિવાજ છે કે ચમકતા દમકતા નામોની વાતો થયા કરે. બરાબર છે, તેમની વાતો થવી જોઈએ પણ કેટલીક એવી વ્યક્તિઓની વાતો પણ કરવી જોઈએ જે સમાજને ઉપયોગી થતી વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિને વેગ આપતી હોય. આવી જ એક વ્યક્તિ છે: બંકિમ મહેતા. અમદાવાદમાં થતી સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિમાં તેઓ સેતુ બનીને સતત કામ કરતા જ હોયાં! મુનશી ત્રિવેદી (સોમિલ-આરતી-શ્યામલ) અને તુષાર શુક્લ આયોજિત એક એકથી ચર્ચિતા કાર્યક્રમ હોય, ‘અનુષ્ઠાન’નો

યાદગાર જલસો હોય, ‘સમન્વય’નો વાર્ષિક કાર્યક્રમ હોય કે પછી કોઈ સામાજિક કાર્યને ગતિ કે વેગ આપવા થયેલો ઉપક્રમ હોય, બંકિમ મહેતા હાજરાહાજૂર જ હોય. તેમને આયોજકો કોઈ પણ કામ સોંપી શકે. અરે, ઘણી વાર તો કામ સોંપવાની જરૂર જ ના પડે, તેઓ પોતે જ સમજીને જવાબદારી સ્વીકારીને દોડવા લાગે.

કલાકારો સાથે સંપર્ક કરવાનો હોય, તેમને લેવા જવાના હોય, તેમને મૂકવા જવાના હોય, કલાકારોને લગવું કોઈ કામ હોય કે કલાકારોનું કોઈ કામ હોય... બંકિમભાઈ એકદમ હાથવગા હોય. ક્યારેય ના ન પાડે. કાર્યક્રમોના યોજકો અને કલાકારોને, પોતાની આજુબાજુ બંકિમભાઈ હોય એટલે એક ચોક્કસ પ્રકારની નિરાત અને ધરપત હોય. તેઓ નક્કિ કરા બની જાય. તેમને ખાતરી જ હોય કે બંકિમભાઈ છે એટલે વાંધો નહીં આવે.

બંકિમભાઈ ભલે અમદાવાદમાં રહેતા હોય, પરંતુ તેમનું મૂળ તો મુંબઈ છે. તેમનો જન્મ ભાવનગરમાં નાગર પરિવારમાં. જ્યારે ભારતમાં ‘હિંદ કોંગ્રેસ’ની લડત ચાલતી હતી એ વર્ષમાં એટલે કે ૧૯૪૨માં તેઓ મોસાળમાં જન્મ્યા. પિતાનું નામ બળભદ્ર મહેતા. તેમનું શિક્ષણ મુંબઈમાં થયું હતું. તેમણે ‘સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયા’માં ડ્રાઇવર સુધી બેંકમાં નોકરી કરી. બેંકમાં જનસંપર્ક વિભાગ શરૂ થતાં, પ્રારંભમાં તેમણે કર્મચારી તરીકે અને ત્યાર બાદ જનસંપર્ક અધિકારી તરીકે ફરજ બજાવી.

સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓ સાથે સંધાન કેવી રીતે થયું? તેનો પણ નાનકડો ઇતિહાસ છે. બંકિમભાઈની એકની એક દીકરી નેહાને કળા પ્રવૃત્તિઓમાં ખૂબ જ રસ હતો. એ વખતે ગુજરાતમાં શ્યામલ-સોમિલની પ્રવૃત્તિઓનો ધમધમટ હતો. એ વખતે નેહાબહેને પણ તેમાં ભાગ લીધો હતો. એ પછી તો શ્યામલ-સોમિલના સૂચનથી નેહાબહેને અન્ય એક કલાકાર હર્ષના મહેતા સાથે મળીને ‘સૈયર’ નામનું પોતાનું ચૂપ પણ સ્થાપ્યું અને સરસ રીતે ચલાવ્યું. એ પછી બંકિમભાઈ સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓના પ્રસારક થયા. ઘણા તેમને સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓમાં એલચી એટલે કે એમ્બેસેડર પણ હોય.

તેઓ પોતાની દરેક વસ્તુ સાચવી જાણે છે. તેમના કાંડા પર ૫૧

વર્ષથી ચાલે છે એક જ ઘડિયાળ અને ૪૧ વર્ષથી તેઓ એક જ સ્કૂટર ચલાવે છે.

બંકિમભાઈની જન્મ તારીખ છે ૨૪-૧-૧૯૪૨. તેમનાં લગ્ન થયાં ૧૯૭૧માં. લગ્ન સમયે તેમના પિતાજીના મિત્રએ તેમને કેમી Camy કંપનીની આ કાંડા ઘડિયાળ ભેટ આપી હતી. આજના કોઈ યુવાનને કહીએ કે કોઈ એકની એક વસ્તુ કોઈ એક વ્યક્તિ સતત ૫૧ વર્ષથી ચલાવે છે તો તે માને નહીં.

કદાચ મોં બગાડીને કહે કે એકની એક ચીજ શા માટે વાપરવી જોઈએ? ચે-જ તો જોઈએ કે નહીં?

તેઓ પોતાનું બજાજ પ્રિયા સ્કૂટર ૪૧ વર્ષથી ચલાવે છે.. આ સ્કૂટર આમ તો માર્ય-૧૯૮૦નું મોડલ છે. પરંતુ બંકિમભાઈએ ૧૯૮૭માં સેકન્ડમાં ૭,૦૦૦ રૂપિયામાં તે ખરીદ્યું હતું. અત્યારે ૪૧ વર્ષની વયનું આ બજાજ પ્રિયા સ્કૂટર એકદમ ચાલુ હાલતમાં છે. અરે, નવું નકોર લાગે તેવું છે. આજે પણ બંકિમભાઈ બજાજ પ્રિયાને લઈને અમદાવાદના રસ્તાઓ પર નીકળી પડે છે. તેઓ દર મહિને તેની સર્વિસ કરાવે છે. ૨૫૦ રૂપિયા જેટલો ખર્ચ થાય છે. આ સ્કૂટર ૩૦ની એવરેજ આપે છે.

૫૧ વર્ષથી અવિરત ચાલતી ઘડિયાળ અને ૪૧ વર્ષથી ચાલતું સ્કૂટર.. ખરેખર આપણે બધાંએ બંકિમભાઈ પાસેથી ચીજ-વસ્તુની સાચવણ કરવાનું શીખવા જેવું છે.

આવા છે નોખા અને અનોખા બંકિમભાઈ મહેતા.

છાંચલો :
જેકવચે એકલું લાગવું હોય તો વ્યક્તિએ કલાભિમુખ થવું જોઈએ. એકલતા ઓગળી જશે અને જીવન ભર્યું ભર્યું થઈ જશે.

નવી સવાર
રમેશ તણા